

LBRIS

We know
books

Stafford Betty

VIATA , DE APOI

**Cei dispăruți ne vorbesc
despre lumea lor**

Traducere de:
Ana Ionesei

LIVINGSTONE

Coperta: Andrei Gamarț

Copyright © 2011 Stafford Betty
Originally published in the UK by O-Books
Laurel House, Station Approach
New Alresford, Hampshire
SO24 9JH UK
Published in 2012 under licence from O-books

Copyright © editura Livingstone pentru ediția în limba
română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STAFFORD, BETTY

Viața de apoi : cei dispăruți ne vorbesc
din lumea lor / Stafford Betty. - București : Livingstone, 2012
ISBN 978-606-93204-3-3

13

ISBN 978-606-93204-3-3

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	7
<i>Introducere</i>	9
1. Revelațiile transei din cea de-a Șaptea Sferă	21
2. Viața de apoi a unui tânăr texan	37
3. Primul an „Dincolo“ al unui american remarcabil ..	50
4. Un cercetător transcendențial din această lume ne vorbește de pe partea cealaltă	64
5. Un preot catolic descrie „Tărâmul Marii Recolte“ ...	79
6. Oh, ce oameni ne-au întâmpinat acolo!	95
7. Ce a descoperit unui teolog protestant după moarte	110
<i>Concluzie</i>	126
<i>Epilog</i>	143
<i>Bibliografie selectivă</i>	147

Ar putea părea o temeritate din partea-mi, dar consider că pe baza prezentărilor incluse aici mi-am format o viziune unitară despre viața de apoi, iar dumneavoastră veți ajunge la o viziune similară.

1

Revelațiile transei din cea de-a Șaptea Sferă

În cele ce urmează veți învăța că revelația divinului este progresivă, atemporală, nefiind acordată niciunui muritor în mod exclusiv.

— ÎMPERATORUL

Cel mai plin de har și mai remarcabil medium din Marea Britanie a secolului al nouăsprezecelea a fost preotul anglican William Stainton Moses (1839–1892). Inițial, Moses a privit cu suspiciune fenomenele mediumistice despre care a aflat și, precum mulți alți clerici, a considerat că orice comunicare cu cei dispăruți este ceva demonic. Însă după ce a asistat la o primă ședință, în timpul căreia mediumul a oferit o descriere exactă a unui prieten decedat de-al său, scepticismul său s-a evaporat. În câteva luni a devenit conștient de propriile sale talente psihice, inclusiv de abilitatea de a produce fenomene extraordinare — în special levitația. O dată a avut ocazia chiar să fie propulsat pe o masă, de acolo pe o canapea, fără să sufere vreo vătămare. Altădată, o masă masivă de mahon aflată în apropierea sa a început să se balanseze și să vibreze în plină zi. Aceste evenimente și multe altele la fel de surprinzătoare au fost confirmate de oameni cu o reputație impecabilă. Moses însuși a fost în mod unanim considerat

un om de caracter și de o integritate ireproșabilă. Șarlatania a fost de neconceput pentru cei care l-au cunoscut, iar fiecare dintre experiențele sale a fost făcută sub observație directă.

Aceste acte nu au fost executate pentru distracție, ci în cele mai nobile țeluri: spiritele care au vrut să se servească de Moses ca purtător de cuvânt al lor au trebuit mai întâi să îl convingă de realitatea lor. În cele din urmă au izbutit, dar nu fără întâmpinarea unei rezistențe susținute din partea clericului prudent. Drept urmare, a apărut una dintre cele mai remarcabile tratate spirituale scrise vreodată.

Însă Moses cel sceptic a continuat să se întrebe dacă nu cumva ceea ce aparent îi transmiteau spiritele și a fost consemnat automat nu era decât o formă de manifestare a inconștientului său. Aceste temeri s-au diminuat atunci când spiritele exprimau anumite idei cărora el însuși nu le dădea crezare. Eventual, se lăsa antrenat de mesajul primit și iniția un soi de conversație cu spiritele, chestionând convingerile acestora, care îl uimeau deseori prin perfecțiunea liniei argumentative, net superioară celei pe care o învățase la seminar. Cu toate acestea, fapt valabil pentru toate mesajele spiritelor, nu există nicio garanție, după cum deja am precizat în introducere, că tot ceea ce mediumul transmite nu ar fi contaminat de particularitățile și predilecțiile mediumului însuși. Este demn de a fi remarcat faptul că atunci când Moses a murit, un spirit ce pretindea că este însuși Stainton Moses a recunoscut că nu de puține ori a eșuat în a comunica ceea ce spiritele au încercat să îi transmită atunci când era medium. Aparent, reverendul Moses era la fel de preocupat de ocrotirea adevărului după moarte, ca și în timpul vieții.

În timp ce diferite spirite și-au făcut apariția, transmitătorul prim s-a autoproclamat Imperatorul și, atribuindu-și apelativul „Servus Dei”, a pretins că ar fi conducătorul unui grup format din 49 de spirite. De asemenea, a susținut că

provine din a Șaptea Sferă, fiind trimis cu misiunea de a explica lumea spirituală, felul în care aceasta este controlată, precum și modul în care cunoașterea este transmisă ființelor umane. După cum explică, **Avem dinaintea noastră un singur țel... am venit spre a dovedi oamenilor că ei sunt nemuritori, datorită aceluia suflet care este o scânteie desprinsă din Divinitatea însăși.**

Moses a comasat învățăturile sale în cartea *Învățămintele Spiritelor*, apărută în 1883, la zece ani după apariția primelor mesaje. Un volum ulterior, *Alte Învățăăminte Spirituale*, a fost publicată în 1892, la puțin timp după moartea sa.

În anumite privințe, Imperatorul și grupul său erau reformatori religioși. Cartea cuprinde afirmații de genul: **Te chemăm să te lepezi de formalismul mort, de literalismul lipsit de viață și de iubire al trecutului spre a îmbrățișa un adevăr spiritualizat, pătruns de simbolismul sublim al învățăturii angelice a planurilor elevate ale spiritului, unde materialitatea nu își găsește locul, iar dogmatismul formal al trecutului este pe vecie alungat.**

Imperatorul este neînduplecat în critica adresată creștinătății victoriene, atrăgându-ne atenție că ființa umană a contribuit la răspândirea ideilor ignorante și false despre un Dumnezeu gelos, un infern în flăcări și un rai ceresc unde ajung cei aleși, o înviere spirituală și o judecată universală și alte asemenea noțiuni, care aparținând vârstei copilăriei sunt abandonate de omul adult. Acesta ar trebui să renunțe la noțiuni similare și să aspire la o cunoaștere mai înaltă.

De asemenea, el ne spune că presupunerea conform căreia Dumnezeu ar fi autorul Bibliei este o **fabulă**, iar distorsiunile adevărului se produc atunci când inspirația divină este interpretată de un **mediu întunecat**. El condamnă **entuziaștii** care predică doctrina ispășirii prin moartea lui Iisus pe

crucă: Drama Calvarului este invenția omului, iar nu a lui Dumnezeu. Scopul Divinității nu a fost ca Iisus să moară atunci când misiunea sa abia începea. Aceasta a fost opera nesocotită, malefică, blestemată a omului, iar nu a lui Dumnezeu. În ce privește Învierea, sărbătoarea Paștelui reprezintă pentru noi Festivitatea Învierii, iar nu a trupului. Pentru noi aceasta nu echivalează cu Învierea materiei, ci cu Izbăvirea de materie, Învierea spiritului. Este interesant să afli că Imperatorul și grupul său suferă deoarece au un impact atât de limitat pe planeta noastră atunci când afirmă cu o asemenea claritate în ce constau greșelile noastre. Printre cele mai mari greșeli mondiale figurează viziunea asupra divinității. În locul unui Dumnezeu gelos care ne-ar pretinde să ne prosternăm în fața Sa, în loc de **un paradis fabulos, un infern brutal și un Dumnezeu uman**, adepții Imperatorului ar vrea să vedem adevărata față:

Supremul, Atot-Înțeleptul Cărmuitor al universului, care stăpânește peste toate în eterna pace, Stăpânul și Judecătorul întregii creații... Nici nu L-am văzut, nici nu sperăm să ne apropiem de El... Este necesar ca anii să se scurgă în ritmul propriu... mai înainte ca spiritul perfect — desăvârșit prin suferință și diverse experiențe — să poată pătrunde în sanctuarul lăuntric pentru a sălășlui în prezența Prea-Purului, Atot-Sfântului, Prea-desăvârșitului Dumnezeu. Însă în ciuda faptului că nu am avut încă prilejul de a-L vedea, dobândim din ce în ce mai multe cunoștințe despre perfecțiunile insondabile ale naturii Sale, printr-o tot mai profundă cunoaștere a lucrărilor Sale. Știm, bunăoară, ceea ce vouă încă v-a rămas inaccesibil, puterea și înțelepciunea, tandrețea și iubirea Supremului. Am demonstrat acest

adevăr în multiple modalități, pentru ca voi să îl puteți percepe. Noi îl percepem sub multiple forme, inaccesibile lumii terestre inferioare. În timp ce voi, muritori nefericiți, polemizați cu privire la atributele sale esențiale, croindu-vă în mod ignorant o imagine particulară despre Făptura Sa, noi suntem bucuroși pentru simțirea și cunoașterea puterii Sale ca acțiune a Inteligenței Iubitoare și Atotcuprinzătoare. Modul în care El guvernează universul ne face cunoscută puterea, înțelepciunea și bunătatea Sa. Acțiunile pe care le exercită asupra noastră sunt pline de tandrețe și iubire.

Însă *Învățămintele Spiritelor* nu se rezumă la conținutul unui tratat teologic, ci avansează ipoteze privind natura și destinul ființelor umane, atât în această lume, cât și în cea de apoi. Chestiunea strădaniilor și a suferinței este abordată în mod constant. Imperatorul ne spune: **Nu veți reuși să ajungeți la Desăvârșirea Binelui decât după o confruntare cu răul. Luptele cu forțele răului ce vă înconjoară constituie o necesitate eternă în vederea purificării.** Aceasta este unica modalitate prin care scânteia care s-a desprins odată din Sufletul Divin se reîntoarce la El și invadează tot restul creației. Imperatorul manifestă dispreț pentru doctrina obținerii facile a iertării. Ideea că o persoană își poate nedreptăți apropiatii, poate să-l insulte pe Dumnezeu, să-și înjosească propriul spirit și în pofida tuturor acestora să fie grațiată de prezența divină pe patul de moarte este, potrivit Imperatorului, absurdă. O asemenea concepție constituie o parodiare a religiei. Imperatorul evidențiază, dimpotrivă, rolul efortului moral, al devotamentului altruist, în lucrarea de transfigurare spirituală. Nu există scurtături către paradis — cu toate că există mereu călăuzitori și protectori

spirituali, mesageri ai Ființei Divine, care ne însoțesc în permanență, ghidându-ne drumul inițiativ.

Așadar, ce ni se întâmplă când murim? Imperatorul afirmă un fapt atât de evident:

Așa cum trăiește sufletul pe pământ, așa trece în viața de apoi. Preferințele, așteptările, obiceiurile, antipatiile — toate se prezervă și nu se modifică prin eliberarea de trup. Sufletul care pe pământ a avut o natură inferioară și un stil de viață decadent, părăsind sfera telurică, nu se va schimba, după cum un suflet călăuzit de adevăr și puritate nu este cu putință să devină josnic prin moarte.

Dar cum este de fapt viața de apoi? Imperatorul începe să răspundă acestei întrebări întocmind o hartă magnifică a vieții de apoi, în care sunt consemnate toate regiunile acesteia: **Considerăm că nu ne înșelăm afirmând că pământul vostru este superior tuturor celor șapte sfere; ulterior existenței pământești cu șapte sfere de viață activă, încep șapte sfere de contemplație divină. Dar fiecare sferă este compusă, la rândul-i, din mai multe stadii.**

Imperatorul se referă la cele șase sfere inferioare pământului ca **sfere ale păcatului, la cele șapte sfere de deasupra pământului ca sfere ale muncii și inițierii**, iar cele mai îndepărtate sfere, tot în număr de șapte, sunt **sfere ale contemplării**, în total existând, așadar, 21 de sfere. În anumite privințe, acestea sunt analoage straturilor infernului, purgatorului și paradisului, cu diferența că pământul s-ar afla poziționat pe un plan superior, între iad și purgatoriu, iar nu pe același plan.

Imperatorul admite că nu posedă o cunoaștere directă a celor șapte sfere superioare. **Suntem departe de acea stare**

sublimă, adăugă el. Mai avem multe de depășit pentru a ajunge acolo; iar tocmai în înfăptuire ne găsim bucuria.

Cu o altă ocazie, Imperatorul a afirmat că nu ar cunoaște aproape nimic din viața din sferele contemplării, în afară de ceea ce ar fi aflat deja: **Știm deja că [spiritul] se dezvoltă tot mai mult asemenea lui Dumnezeu, reproducându-i tot mai fidel imaginea.** Ne sunt aduse la cunoștință, de asemenea, o serie de fapte despre lumile tranzitionale — regatul de mijloc, altfel spus. Odată, Stainton Moses a avut prilejul de a intra într-o stare de transă și de a face un tur al acestora:

Nu am nicio amintire privind pierderea cunoștinței, ci îmi amintesc doar de impresia că întunericul se preschimba într-o scenă frumoasă care se contura în mod gradual. Mi se părea că mă aflu la marginea unui lac, dincolo de care se întindea un șir de dealuri, înverzit în părțile piscurilor și înconjurat de o ceață ușoară. Atmosfera era ca cea din Italia, translucidă și blândă. Apa lângă care mă aflam era netulburată, iar cerul era de un albastru limpede. M-am plimbat de-a lungul malului lacului, reflectând la frumusețea peisajului. Am întâlnit o persoană care se îndrepta înspre mine [și] știam că este Mentorul [unul dintre cele 49 de spirite din grup]... Vocea cu care mi-a vorbit era ascuțită și fermă: „Te afli în tărâmul-spiritului, iar noi îți vom arăta o imagine din lumea sferelor.” El s-a întors, m-a însoțit în plimbarea de-a lungul lacului, până ce am ajuns la un drum care se întindea la poalele muntelui. Pe lângă drum era un pârâu și o pajiște splendidă se unduia la nesfârșit. Am ajuns la o casă, asemănătoare unei vile italiene, așezată într-o dumbravă cu niște pomi cum nu mai văzusem niciodată. Dincolo de ușă erau parcele de flori, de multiple

feluri și cu cele mai variate culori. Călăuza mea m-a îndemnat să intru și am ajuns într-un salon spațios, în mijlocul căruia se afla o fântână cu jocuri de apă printre niște terase cu flori și ferigi. O aromă desfătătoare se răspândea în aer, iar urechile erau alintate cu o muzică suavă, liniștită și mângâietoare.

Atunci când Moses a întrebat dacă scena este reală, Imperatorul a răspuns: **la fel de reală pe cât este aceasta aflată acum sub privirea ta. Spiritul tău s-a scindat de învelișul trupesc și se află acum conectat doar la razele luminoase.**

Atunci când Moses a întrebat dacă lăcașurile lumilor tranziționale posedă o consistență materială, Imperatorul a răspuns: **Da, prietene, dar nu în modul în care concepi tu materia. Lucrurile sunt reale pentru noi, însă cu adevărat imperceptibile și impalpabile pentru simțurile tale brute. Noi nu suntem înlănțuiți de spațiu asemenea ție. Noi suntem la fel de liberi precum lumina și aerul, iar patria noastră se află altundeva decât a voastră. Însă împrejurimile noastre sunt, pentru simțurile noastre rafinate, la fel de reale ca ale voastre.**

Moses a afirmat că ar fi rămas înmărmurit de cât de repede s-a derulat scena respectivă. Imperatorul a oferit explicația: **Lumea Spirituală vă înconjoară, cu toate că nu o vedeți. Ochii voștri fiind deschiși, puteți percepe lucrurile vieții spirituale, astfel că nu vă veți mai îndrepta privirea către cele lumești... Lumea Spirituală vă înconjoară, pătrunzând în ceea ce voi numiți „spațiu“, iar noi am dorit să vă arătăm ce înseamnă realitatea existenței.**

Imperatorul a continuat să-i portretizeze pe locuitorii primelor trei sfere ale lumii tranziționale, care alcătuiesc lumea de dincolo de noi:

Primele trei sfere sunt aproape de lumea voastră, iar populația lor este următoarea: în prima sferă locuiesc cei care, din diferite motive, sunt atrași de pământ. Așa sunt cei care au făcut progrese minime în sfera telurică și, cu toate că nu sunt complet răi, sunt suflete șovăielnice și nehotărâte care și-au ratat șansele și nu au profitat de ele. Apoi, cei ale căror sentimente și legături cu prietenii lor îi împiedică de a se eleva, preferând să rămână aproape de sfera terestră, deși le-ar sta în putință să evolueze. De asemenea, există și suflete imperfecte prin stadiul educației, care sunt încă tinere și încă nu au asimilat toate învățămintele elementare; aceste spirite s-au încarnat în corpuri imperfecte și trebuie să deprindă tot ceea ce este necesar pe pământ. Totodată, mai există și cei care au dispărut precoce de pe pământ și care, fără să fie vinovați, mai au mult de învățat înainte de a progresa.

La un momnet dat, Moses l-a întrebat pe un prieten recent dispărut (Parohul Wilberforce) dacă lumea aceasta nouă este similară celei pământești:

În toate privințele. Numai schimbarea stării marchează diferența. Florile și fructele, peisajele încântătoare, animale și păsări populează țărâmul, la fel ca și aici. Doar condițiile materiale s-au schimbat. Noi nu avem nevoie de hrană asemenea vouă, nici nu ucidem pentru a trăi... Ceea ce ne asigură subzistența se află în aerul pe care-l respirăm. Nici nu suntem împiedicați de materie în mișcările noastre asemenea vouă. Ne mișcăm liberi, prin puterea voinței. Învățarea se produce gradual, asemenea unui nou-născut, prin adaptarea la noul mediu vital... Nu îți putem povesti

mai mult decât ai încerca să povestești unui om surd, mut și orb despre particularitățile lumii tale.

Imperatorul a adăugat:

Prietenul tău pare că a deprins doar ceea ce este specific sferelor inferioare. Există spirite care formează o comunitate și sunt instruite de Inteligențe supreme, în vederea dobândirii unei stări superioare de existență. Asemenea sfere constituie cadrul unor stări de încercare și pregătire, unde spiritele se antrenează pentru o misiune mai înaltă. Este imposibil ca un spirit să se găsească într-o stare sau să ocupe o sferă care nu-i este proprie.

Apoi Imperatorul a spus:

Prietenul tău nu a părăsit încă mediul său familiar, din apropierea Pământului. Dar există planuri similare, în alte „localități“, în apropierea altor planete. Sferele constituie stări, iar stări asemănătoare există în multe regiuni. Spațiul, așa cum îl numiți, este plin de locuințe spirituale.

Cu ce își ocupă timpul spiritele în lumile tranziționale?

Ocupațiile variază, de la procesul de învățare și asimilare de cunoștințe privind adevărurile sublime ale Marelui Domn; preamărirea și divinizarea; lauda și glorificarea Sa; luminarea celor rătăciți prin adevăr și evoluție; munca de propăvăduire a celor inițiați într-un grad avansat, care se ocupă de spiritele slabe; cultivarea talentelor noastre intelectuale; dezvoltarea

vieții noastre spirituale; progresul în iubire și cunoaștere; faptele de caritate; studii despre fundamentele secrete ale universului și modul în care sunt mobilizate forțele cosmice; pe scurt, procesul presupune îndeplinirea aspirațiilor ființei nemuritoare, atât sub aspect intelectual, cât și afectiv.

Însă o soartă diferită vor avea spiritele care au dat greș în acțiunile de autodesăvârșire de pe planul terestru, care mai degrabă și-au înrăutățit fondul decât să și-l îmbunătățească. Rector, un alt spirit evoluat din suita Imperatorului, explică:

Spiritul care și-a dezvoltat facultățile corporale, neglijându-le pe cele spirituale, devine tot mai teluric-inferior; păzitorii sunt tot mai puțin capabili să ajute asemenea spirite care se îndepărtează tot mai mult de lumină... Am consemnat deja că există șase sfere sub planul nostru terestru [nu într-un înțeles spațial], deși niciodată nu am pătruns dincolo de a patra. Sub aceasta se află spiritele mizerabile, abandonate, care se adâncesc în permanență.

Imperator descrie detaliat soarta acestor spirite decăzute:

Această tendință a păcatului trupesc de a se reproduce este una dintre cele mai teribile și mai de temut consecințe ale încălcării masive a legilor naturii. Spiritul a găsit toate plăcerile trupești, și atât! Atunci când trupul este mort, spiritul continuă să tânjească după aceleași forme de împlinire și repetă viața corporală de vicii a celor care se dedau păcatului. În jurul magazinelor de alcool din orașele voastre,

LEPIS

vizuini ale viciilor, băntuie nenorocirii lipsiți de respect de sine și simțul rușinii, spiritele care atunci când aveau un înveliș trupesc adorau beția și desfrâul. Aceste spirite au dus o viață de bețiv, pe care o repetă acum și se arată nesățioase de a întreține cursul decăderii spiritelor pe care sunt desemnate să le ruineze. Sub influența acestor spirite decăzute, din cauza cărora se agravează dificultățile pricinuite de pașii greșiți, se prefigurează facilitarea reîntoarcerii urmașului lui Avernus [iadul]. Domeniile lui Avernus sunt populate de spirite care își accelerează distrugerea, scufundându-se în nebunie și ruină. Fiecare dintre aceste locuri formează punctul central al unui mănunchi de spirite malefice care își află bucuria în ducerea la pierzanie a sufletelor și în înjosirea lor.

Însă nu este totul pierdut pentru aceste suflete: În aceste sfere ele trebuie să rămână sub influența spiritelor misi-onare, până la reapariția dorinței lor de progres în spirit. Atunci când această dorință survine, spiritul face primul pas și devine iubitor de elanuri nobile, lăsându-se îndrumat de acele spirite care le ocrotesc.

Însă mai mare este numărul spiritelor care nu vor să se purifice. Imperatorul se referă la acestea numindu-le **adversarii**. Multe dintre acestea își derivă plăcerea din a ne atrage la nivelul lor inferior, iar impactul lor în lume este înfiorător. Printre acestea, se numără **spiritele obișnuite și neevoluate a căror încarnare nu s-a soldat cu niciun spor în cunoaștere și ale căror interese afective, centrate pe planul mundan, constituiau întreaga lor bogăție**; asemenea spirite nu își pot găsi niciun scop în bucuriile pur spirituale din sferele lumii spirituale. Imperatorul dezvoltă ideea:

Există un antagonism direct între ei și noi, între eforturile canalizate în vederea evoluției și îndrumării umane și eforturile lor de a regresa și a zădărnici procesul spiritual. Este bine-știuta luptă dintre bine și rău — dintre progres și regres. Din rândul „armatei-in-amice“ fac parte spirite de toate gradele maleficului, răutății, vicleniei și amăgirii: cei care sunt în mod constant ispitiți de vrajba unui spirit neluminat, precum și cei care sunt mai degrabă animați de un spirit poznaș decât de răutate propriu-zisă. Din această categorie fac parte spiritele nedezvoltate, de orice grad, care se află în conflict, din diverse cauze, cu încercarea organizată de a îndruma omenirea din întuneric înspre lumină.

Imperatorul descrie psihologia acestor spirite: **Spiritul care a provocat poftele corpului senzitiv devine în cele din urmă sclavul acestora. Nu va fi fericit în mijlocul purității și al desăvârșirii. Va tânji după vechile sale obsesii și obișnuințe, care îi sunt constitutive.**

Imperatorul ne avertizează apoi cu privire la eroarea modernă de a sfida și a desconsidera impactul unor asemenea noțiuni ale forțelor malefice imperceptibile: **Ideea că nu există ceea ce numim Răul ca ceva opus Binelui, precum nici o serie omogenă de adversari fervenți ai progresului și ai adevărului, reprezintă un instrument al răului care vă amenință.**

Există oare un demon stăpân, Satan, care comandă spiritelor adversare? Imperatorul ne spune că ar fi invenția teologilor. Nu în ultimul rând, **spiritele, fie acestea bune sau malefice, sunt aflate sub influența legilor unor Inteligențe conducătoare.**

Dar să ne amintim că spiritele evolute lucrează neîncetat în scopul eliberării acestor spirite rătăcite, a fiecăruia dintre